

Oorlog kostte Sjang Hochstenbach, in 'de Brök', 65 jaar geleden het leven

Op 17 september 1944, nu 65 jaar geleden kwam Sjang Hochstenbach door oorlogsgeweld om het leven in Pepinusbrug te Pey, terwijl zijn vrouw Agnes Hochstenbach-Houben zwaar werd gewond. Dat deze gebeurtenis grote impact heeft gehad op het gezin Hochstenbach mag duidelijk zijn. De trieste gebeurtenis van die dag staat zoon Sjaak en dochter Zus, toen negen en acht jaar oud, tot op de dag van vandaag in het geheugen gegrift.

“Op die bewuste zeventiende september 1944 werd boven Lilbosch het motorgeronk van vliegtuigen waargenomen. Toen de geallieerde vliegtuigen ook nog eens begonnen rond te cirkelen vertrouwde mijn vader het niet meer en stuurde mijn moeder, Zus en mij naar de kazemat die als schuilkelder dienst deed. Deze kazemat lag achter de woning van de familie Wolters aan de overkant van de weg en was in 1940 gebouwd als verdedigingswerk door de Nederlandse overheid. Mam nam Zus en mij bij de hand en liep met ons door een achterpoortje via de burens, de familie van Wegberg, richting kazemat. Pap zou de deuren sluiten en ons achterna komen. We hebben hem niet meer teruggezien.

Gereneveerd huis Hochstenbach

Plots was er overal een hels kabaal, eerst mitrailleurvuur en daarna vielen nog twee bommen.

Moeder kreeg een bomscherv door haar knie en zakte na enkele meters lopen in elkaar door hevig bloedverlies. Het is haar grote geluk geweest dat de overbuurman Wolters direct na het gebeuren ter plekke was en haar been heeft afgebonden met samengeknoopte zakdoeken.

Zus vluchtte een nabijgelegen schuurtje binnen, waar verschillende mensen zaten te bidden. Zelf wist ik de kazemat te bereiken, waar verder niemand was. Ik was moederziel alleen.”, vertelt Sjaak Hochstenbach over deze intrieste gebeurtenis.

Vader Sjang Hochstenbach bleek door bomscherven zodanig te zijn gewond dat ter plekke is overleden aan de verwondingen. Moeder kreeg de eerste geneeskundige hulp van dokter Wackers uit Echt en werd naar het ziekenhuis vervoerd en is later door pastoor Cramer op de hoogte gebracht dat haar man was omgekomen. Ook heeft pastoor Cramer haar nog enige tijd begeleiding gegeven om dit verlies te kunnen verwerken.

Onbeantwoord blijft echter de vraag waarom de geallieerde vliegtuigen deze actie destijds hebben ondernomen. Het vermoeden bestaat dat de grote, groene waterton op wielen, die voor de boerderij van de familie Wolters stond én de groene woonwagen van Krüger uit Sittard, die graan moest dorsen voor de Duitsers in de Peel, is aangezien als Duits oorlogsmaterieel.

Het mitrailleurvuur maakte door de grote hoeveelheid inslagen dat het watervat meer weg had van een grote gieter. Het afwerpen van de bommen heeft wellicht ook te maken gehad met de verwarde oorlogssituatie in die periode. Daarbij was door de Duitsers een zeer sterke verdedigingslinie aangebracht in de omgeving van Lillbosch. Het front lag in die periode stil in de buurt van Susteren.

de kazemat bij Wolters

René Rutten
Hingen, november 2009